

ת"פ 19805/09/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ז ע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19805-09-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ע(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ז ע (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה עוה"ד מעיין דואק ורוני מרקוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד יוסי אשכנזי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת הינם אחים המתגוררים באותו בית. עובר ליום 25.8.15 במועד שאינו ידוע במדויק, גידף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה שיכה אותה ו"יגמור אותה במכות". ביום 25.8.15 התגלע ויכוח בין רעיית הנאשם לבין המתלוננת. כשהגיע הנאשם לבית, איים הנאשם על המתלוננת באומרו "חלאס אני רוצה להרביץ לה לגמור אותה". בהמשך הכה הנאשם את המתלוננת באגרוף בפניה ובראשה, הפיל את המתלוננת לרצפה והמשיך להכותה באמצעות ידיו ורגליו בעודה שוכבת על הרצפה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות בעין ימין.

ראיות לעונש

3. ת/2 - תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת.

4. נ/1-3 - חקירות המתלוננת במשטרה.

5. נ/4 - תצהיר מטעם אחותם של הנאשם והמתלוננת.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מאור לונדנר ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1989, לחובתו שתי

הרשעות בעבירות אלימות. הנאשם ריצה מאסר של 12 חודשים מאחורי סורג ובריה וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים. הנאשם איים על המתלוננת במטרה להפחידה ובהמשך אף מימש את איומו והכה אותה. בעקבות מעשיו נגרמו למתלוננת חבלות. הנאשם כבר תקף בעבר את המתלוננת וריצה בגין תקיפה זו 12 חודשי מאסר כאמור. למרות זאת ולמרות המאסר על תנאי ביצע שוב עבירת אלימות כלפיה. מתחם העונש הינו בין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר בפועל. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים, הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד יוסי אשכנזי, על פי גרסת המתלוננת במשטרה עולה כי היא הוכתה על ידי אדם נוסף, ככל הנראה הדוד שלה, אשר אינו מוזכר בכתב האישום. בנוסף מההודעות עולה כי ישנו סכסוך בינה לבין רעיית הנאשם וכן כי היא נוהגת לחתוך את עצמה. כמו כן ישנן גם סתירות אשר לא נבדקו במסגרת החקירה, לא נעשו עימותים ולא הועמד לדין אדם נוסף שנטל חלק במעשים למרות שעל פי גרסת המתלוננת הוא היה מעורב בתקיפה. מחדלים אלו מלמדים על אכיפה חלקית מצידה של המשטרה ויש בכך משום פגיעה בעקרון השוויון. בכך נגרמה פגיעה לנאשם, באופן אשר ראוי שיוביל להקלה בעונשו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף המינימלי של המתחם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו.
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם איים על המתלוננת שיכה אותה, ומספר ימים לאחר מכן מימש את איומו שעה שהתגלע ויכוח בין רעייתו למתלוננת. אז איים עליה והכה אותה באגרוף בפניה ובראשה, הפילה אל הרצפה והמשיך להכותה באמצעות ידיו ורגליו בעודה שוכבת על הרצפה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות בעין ימין.
11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14)).

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם איים על המתלוננת מספר ימים לפני שמימש את איומו ותקף את המתלוננת. הנאשם תקף את המתלוננת באגרוף לפניה, הפילה לרצפה והמשיך להכותה בידיו וברגליו כשהיא מוטלת על הרצפה. מעשיו של הנאשם היו עלולים לגרום למתלוננת נזק חמור עוד יותר מהנזק שנגרם בפועל שהינו

המטומה ונפירות בעין ימין. הנאשם ככל הנראה הכה את המתלוננת יחד עם אחר, נגדו לא הוגש כאמור כתב אישום וזאת למרות הדברים שמסרה המתלוננת במשטרה, ואולם מגרסתה של המתלוננת בנ/1-3 עולה כי הנאשם היה זה שהחל את מעשה האלימות והוא היה ללא ספק הדומיננטי באירוע. הנאשם הכה את המתלוננת על רקע ויכוח בינה לבין רעייתו.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ולא כעיתירת המאשימה).

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1989, נשוי, עונש מאסר מאחורי סורג ובריה ללא ספק יפגע בו ובמשפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו. לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת עובד ציבור וכן תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש אשר בוצעה כלפי המתלוננת בתיק דנן. בגין תקיפת המתלוננת בעבר ריצה הנאשם מאסר למשך 12 חודשים. בנוסף נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 4 חודשים מתיק נוסף. קיימת חומרה רבה בכך שהנאשם שב ותוקף באלימות חמורה את המתלוננת לאחר שבעבר כבר נדון לעונש מאסר ממושך בגין תקיפתה, כך שלא היה בעונש המאסר שריצה כל אלמנט מרתיע עבורו.

16. עוד יש לתת את הדעת לכך שעל אף עדות המתלוננת במשטרה ממנה עולה כי בתקיפתה היה מעורב אדם נוסף, אשר בשמו היא אף נקבה, נגד התוקף הנוסף לא הוגש כתב אישום. התנהלות זאת עולה כדי אכיפה חלקית ויש בכך כדי פגיעה בעקרון השוויון באופן אשר מצדיק מתן משקל מסוים לכך בעת גזירת עונשו של הנאשם.

17. לעומת זאת, לא ניתן לזקוף כשיקול לקולא את העובדה שהמתלוננת פוגעת בעצמה כטענת ההגנה. הנאשם לא הואשם וממילא לא הורשע בגין הפגיעות שפגעה המתלוננת בעצמה, ואין במעשיה אלה כדי להצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם כבר ריצה מאסר ארוך לפני מספר שנים בגין תקיפת המתלוננת וכן כי ביצע את התקיפה הנוכחית שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה וכן הפעלת המאסר על תנאי במצטבר לצד עונשים נוספים.

סוף דבר

20. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר בפועל** שמנינם החל מיום מעצרו, 6.9.15.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ (ת"א) 15425-07-12 **מדינת ישראל נ' עביד** עמוד 3

(18.2.13) במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר
מאחורי סורג ובריח החל מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל
עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל
עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.4.16 ויועבר
על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ו, 31 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.